

WETENSCHAP IS OOK

In augustus van dit jaar bezocht ik de Academy of Management in Philadelphia. Samen met Sioo-collega Annemieke Stoppelenburg schreef ik hierover een blog dat te vinden is op de site van Management & Consulting. Dit jaar was er onder meer een groot aantal sessies over top-managementteams, *boardroom dynamics* en *corporate governance*. Kennelijk is er niet alleen in de praktijk, maar ook in de wetenschap steeds meer belangstelling voor wat er in de bestuurskamers gebeurt. En dat juich ik uiteraard van harte toe: er wordt nogal wat gevraagd van bestuurs- en directieteam en hoe meer kennis er is die behulpzaam kan zijn aan de top van organisaties, hoe beter. Denk aan kennis over bestuursstructuren, optimale teamsamenstelling, groepsdynamische processen en interventies die je kunt inzetten als het spannend wordt. Samenwerkingsvraagstukken kunnen een organisatie stuurloos maken en daar zit natuurlijk niemand op te wachten. Ik was in het kader van ons nieuwe VU-programma 'Executive Teamcoaching' heel benieuwd naar alle nieuwe inzichten die ik hierover zou opdoen, dus vol enthousiasme rende ik van het ene naar het andere zaaltje.

MAAR GAANDEWEG DE CONFERENTIE VOELDE IK ME ALS PRACADEMICA STEEDS ONGEMAK-

KELIJKER WORDEN. Want wat kunnen we nu eigenlijk met deze wetenschappelijke kennis? Er kwam helaas vooral veel kwantitatief onderzoek op de vierkante millimeter langs. En dit onderzoek werd door mensen gepresenteerd die hun tijd voornamelijk aan de universiteit doorbrengen. Waardoor je in ons vak wat mij betreft de plank volledig mis kunt slaan. Er werden dan ook heel wat – voor adviseurs – open deuren ingetrapt over het belang van communicatie, diversiteit en persoonlijke factoren om een 'team from hell experience' te voorkomen. Op zichzelf mooie pogingen om wat te krijgen op de (welke?) realiteit, maar al die statistische verbanden tussen enkele variabelen zeggen natuurlijk niets over wat je in een specifieke situatie te doen staat. Wetenschap is maar een deel van de oplossing. Want naast kale feiten zijn er ook economische, politieke, culturele en ethische afwegingen om tot een goed besluit te komen in een specifieke situatie.

De kloof tussen wetenschap en praktijk in ons vak werd voor mij weer even heel voelbaar in Philadelphia. En er zijn maar weinig professionals die aantrekkelijke bruggen bouwen tussen beide werelden. Wetenschappers trekken zich wat mij betreft te veel terug op de universiteit en maken zich druk om aantallen publicaties

NIET ALLES

in saaie tijdschriften. En adviseurs trekken hun eigen plan op het gebied van kennisontwikkeling. Jammer! Ik zie het als mijn rol in ons vak om wetenschap en praktijk zo goed mogelijk met elkaar te verbinden en het postgraduate onderwijs is volgens mij de beste plek om dit te doen. In onze programma's gaat het dus niet alleen om het overdragen van wetenschappelijke kennis, maar evenzeer om leren van de ervaringen van senior professionals en het inbrengen van inzichten uit andere domeinen, om zodoende samen kennis te ontwikkelen die relevant is voor de praktijk. Om rijke beschrijvingen te delen en onderzoekend te reflecteren op ervaringen. Om samen te verdiepen, zodat we steeds beter zicht krijgen op hoe het werkt aan de top van organisaties. Zodat uiteindelijk de hele organisatie en de samenleving daarvan profiteert. Want is onderzoek in ons vak daar niet voor bedoeld?

Yvonne Burger is deeltijdhoogleraar aan de VU en verantwoordelijk voor het Center for Executive Coaching. Reageren? www.yvonneburger.nl

Reageren: www.yvonneburger.nl

Yvonne Burger